



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 19. januára 2016*

„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh projektov týkajúcich sa rozvádzačov izolovaných plynom — Rozhodnutie prijaté po čiastočnom zrušení pôvodného rozhodnutia Všeobecným súdom — Pokuty — Povinnosť odôvodnenia — Zásada riadnej správy vecí verejných — Právo na obhajobu — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita — Nesprávne posúdenie — Východisková suma — Podiel na vzniku porušenia — Koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku“

Vo veci T-409/12,

Mitsubishi Electric Corp., so sídlom v Tokiu (Japonsko), v zastúpení: R. Denton, J. Vyavaharkar, R. Browne, L. Philippou, M. Roald, J. Robinson, solicitors, a K. Haegeman, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: N. Khan a P. van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2012) 4381 final z 27. júna 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Komisie K(2006) 6762 v konečnom znení z 24. januára 2007, týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] (teraz článok 101 ZFEÚ) a článku 53 Dohody o EHP, v časti, v ktorej bolo určené spoločnostiam Mitsubishi Electric Corp. a Toshiba Corp. (vec COMP/39.966 – Rozvádzače izolované plynom – Pokuty), a to v rozsahu v akom sa týka žalobkyne, a subsidiárne návrh na zmenu článku 1 toho istého rozhodnutia tak, aby bola zrušená, alebo ak nie, tak znížená suma pokuty uloženej žalobkyňi,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. apríla 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Mitsubishi Electric Corp., je japonská spoločnosť, ktorá pôsobí v rôznych odvetviach, najmä v odvetví rozvádzačov izolovaných plynom (ďalej len „RIP“). Od októbra 2002 do apríla 2005 vykonávala svoju činnosť v odvetví RIP v rámci spoločného podniku TM T&D Corp., ktorý vlastnila v rovnakom podiele so spoločnosťou Toshiba Corp. a ktorý bol zrušený v roku 2005.
- 2 Dňa 24. januára 2007 prijala Komisia Európskych spoločenstiev rozhodnutie K(2006) 6762 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Vec COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2007“).
- 3 V rozhodnutí z roku 2007 Komisia konštatovala, že jediné a pokračujúce porušenie článku 81 ES a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore existovalo na trhu Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) s RIP od 15. apríla 1988 do 11. mája 2004 a subjektom, ktorým bolo uvedené rozhodnutie určené, európskym a japonským výrobcom RIP, uložila pokutu, ktorej výška bola vypočítaná podľa metodiky uvedenej v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia k metóde stanovovania pokút“), ako aj v oznámení Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES 2002 C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).
- 4 Porušenie, ktorého sa týka rozhodnutie z roku 2007, zahŕňa tri hlavné prvky:
 - dohodu podpísanú vo Viedni 15. apríla 1988 (ďalej len „dohoda GQ“), ktorej predmetom je rozdeľovanie projektov RIP na celosvetovej úrovni podľa dohodnutých pravidiel, aby sa zachovali kvóty odzrkadľujúce do veľkej miery ich odhadované historické podiely na trhu; dohoda, ktorá sa uplatňovala celosvetovo okrem Spojených štátov, Kanady, Japonska a 17 krajín západnej Európy, spočívala v pridelovaní „spoločnej japonskej kvóty“ japonským výrobcom a „spoločnej európskej kvóty“ európskym výrobcom,
 - paralelnú dohodu (ďalej len „spoločná dohoda“), na základe ktorej na jednej strane projekty RIP v Japonsku a v krajinách európskych členov kartelu (ďalej len „domovské krajiny“) boli vyhradené jednotlivým japonským a európskym členom kartelu a na druhej strane projekty RIP v iných európskych krajinách boli tiež vyhradené európskej skupine, keďže japonskí výrobcovia sa zaviazali nepredkladať ponuky na projekty RIP v Európe; pričom v každom prípade výmenou za túto dohodu sa takéto projekty museli oznamovať japonskej skupine a byť zahrnuté do „spoločnej európskej kvóty“ stanovenej dohodou GQ (ďalej len „oznamovanie“ a „zahrňovanie projektov do kvóty“),
 - dohodu podpísanú vo Viedni 15. apríla 1988, nazvanú „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (ďalej len „dohoda EQ“), ktorú podpísali členovia európskej skupiny výrobcov a ktorej predmetom bolo rozdeľovanie projektov RIP pridelených uvedenej skupine na základe dohody GQ.
- 5 V článku 1 rozhodnutia z roku 2007 Komisia konštatovala, že žalobkyňa sa zúčastnila na porušení v období od 15. apríla 1988 do 11. mája 2004.
- 6 Za porušenie konštatované v článku 1 rozhodnutia z roku 2007 bola v článku 2 tohto rozhodnutia žalobkyni uložená pokuta vo výške 118 575 000 eur, z ktorých mala 4 650 000 eur zodpovedajúcich porušeniu, ktorého sa dopustila TM T&D, zaplatiť spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Toshiba.
- 7 Dňa 18. apríla 2007 podala žalobkyňa žalobu proti rozhodnutiu z roku 2007.

- 8 Rozsudkom z 12. júla 2011, Mitsubishi Electric/Komisia (T-133/07, Zb., EU:T:2011:345), Všeobecný súd zamietol žalobu žalobkyne v rozsahu, v akom sa týkala zrušenia článku 1 rozhodnutia z roku 2007. Na druhej strane však zrušil článok 2 písm. g) a h) rozhodnutia z roku 2007 v rozsahu, v akom sa týkal žalobkyne, z dôvodu, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že si pri výpočte výšky pokuty v prípade žalobkyne zvolila referenčný rok, ktorý sa odlišoval od referenčného roka zvoleného v prípade európskych výrobcov, ktorí sa zúčastnili na porušení.
- 9 Dňa 22. septembra 2011 podala žalobkyňa odvolanie na Súdny dvor proti rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanému v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345).
- 10 Dňa 15. februára 2012 zaslala Komisia žalobkyni list s opisom skutočností, z ktorého vyplývalo, že má v úmysle prijať nové rozhodnutie, ktorým jej uloží pokutu (ďalej len „opis skutočností“). Komisia uviedla skutočnosti, ktoré boli podľa nej relevantné na účely výpočtu výšky tejto pokuty, vzhľadom na rozsudok Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaný v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345).
- 11 Dňa 16. marca 2012 predložila žalobkyňa svoje pripomienky k opisu skutočností.
- 12 Dňa 8. júna 2012 sa uskutočnilo stretnutie medzi zástupcami žalobkyne a tímom Komisie povereným vecou.
- 13 Rozhodnutím Komisie C(2012) 4381 z 27. júna 2012, ktorým sa mení s doplnia rozhodnutie z roku 2007, pokiaľ ide o žalobkyňu a spoločnosť Toshiba (vec COMP/39.966 – Rozvádzače izolované plynom – Pokuty) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), bol článok 2 rozhodnutia z roku 2007 zmenený a doplnený pridaním nových písmen g) a h). V písmene g) sa uvádza, že žalobkyni sa ako výhradne zodpovednej za porušenie ukladá pokuta vo výške 74 817 000 eur. V písmene h) sa žalobkyni ukladá pokuta vo výške 4 650 000 eur, ktorú má zaplatiť spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Toshiba.
- 14 Na účely nápravy nerovnosti zaobchádzania, ktorú Všeobecný súd kritizoval v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), vychádzala Komisia v napadnutom rozhodnutí z celosvetového obratu RIP za rok 2003. Keďže počas tohto roka vykonávala činnosti žalobkyne a spoločnosti Toshiba v oblasti RIP spoločnosť TM T&D, Komisia zohľadnila jej obrat za rok 2003 (odôvodnenia 59 a 60 napadnutého rozhodnutia).
- 15 Po prvé Komisia v rámci rôzneho zaobchádzania s cieľom zohľadniť jednotlivé podiely rozličných účastníkov na karteli vypočítala trhovú podiel spoločnosti TM T&D v roku 2003, pokiaľ ide o RIP (15 až 20 %) a zaradila ho do druhej kategórie podľa kategorizácie uvedenej v odôvodneniach 482 až 488 rozhodnutia z roku 2007. V dôsledku toho bola v prípade spoločnosti TM T&D stanovená predpokladaná východisková suma 31 000 000 eur (odôvodnenie 61 napadnutého rozhodnutia).
- 16 Po druhé bola na účely zohľadnenia nerovnakej schopnosti žalobkyne a spoločnosti Toshiba prispievať k porušeniu v období pred založením spoločnosti TM T&D východisková suma pokuty spoločnosti TM T&D rozdelená medzi jej akcionárov pomerne k ich jednotlivým predajom RIP v roku 2001, čo bol posledný celý rok pred založením spoločnosti TM T&D. V dôsledku toho bola v prípade žalobkyne stanovená východisková suma 20 136 801 eur a v prípade spoločnosti Toshiba východisková suma 10 863 199 eur (odôvodnenia 62 a 63 napadnutého rozhodnutia).
- 17 Po tretie Komisia na účely zabezpečenia odstrašujúceho účinku pokuty uplatnila na žalobkyňu koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku 1,5 na základe jej obratu za rok 2005 (odôvodnenia 69 až 71 napadnutého rozhodnutia).
- 18 Po štvrté na účely zohľadnenia dĺžky trvania porušenia počas obdobia pred založením spoločnosti TM T&D bola východisková suma žalobkyne zvýšená o 140 % (odôvodnenia 73 až 76 napadnutého rozhodnutia).

- 19 Po piate na účely zohľadnia dĺžky trvania porušenia počas obdobia činnosti spoločnosti TM T&D bola žalobkyni a spoločnosti Toshiba spoločne a nerozdielne uložená suma vo výške 15 % z predpokladanej východiskovej sumy spoločnosti TM T&D (odôvodnenie 77 napadnutého rozhodnutia).
- 20 Napokon po šieste bola spoločná a nerozdielna suma pokuty vynásobená koeficientom na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, vzťahujúcim sa na žalobkyňu, a suma, ktorá po tomto vynásobení presahovala spoločnú a nerozdielnu sumu pokuty, jej bola uložená ako suma, ktorú musí samostatne zaplatiť (odôvodnenie 78 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. septembra 2012 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 22 Listom z 8. januára 2013 sa žalobkyňa vzdala možnosti predložiť repliku.
- 23 Uznesením predsedu štvrtej komory Všeobecného súdu z 21. februára 2013 bolo konanie prerušené až do vyhlásenia rozsudku vo veci C-489/11 P, Mitsubishi Electric Corp./Komisia.
- 24 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudkyňa spravodajkyňa bola pridelená k prvej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 25 Rozsudkom z 19. decembra 2013, Siemens/Komisia (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, EU:C:2013:866), Súdny dvor zamietol odvolanie podané žalobkyňou proti rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanému v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345). Vzhľadom na to sa v konaní v tejto veci pokračovalo.
- 26 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd (prvá komora) 3. februára 2015 rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 vyzval účastníkov konania, aby predložili niektoré dokumenty a odpovedali písomne na otázky. Účastníci konania vyhovelí návrhu Všeobecného súdu v stanovených lehotách.
- 27 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,
 - subsidiárne zmenil článok 1 napadnutého rozhodnutia tak, že zruší alebo zníži výšku pokuty, ktorá jej bola uložená,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 28 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O hlavnom návrhu, ktorého cieľom je zrušenie napadnutého rozhodnutia

- 29 Žalobkyňa uvádza vo svojej žalobe na podporu svojho hlavného návrhu deväť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady riadnej správy vecí verejných a práva žalobkyne na obhajobu. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o výpočet koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, keďže Komisia vypočítala výšku pokuty žalobkyne rovnakým spôsobom ako výšku pokút európskych výrobcov. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila chyby nezohľadnením technických a ekonomických dôkazov pri určovaní vplyvu správania žalobkyne a pri výpočte výšky jej pokuty. Piaty žalobný dôvod je založený na nesprávnom vymedzení dĺžky trvania porušenia. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality pri stanovení podielu na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o stanovenie podielu na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyne za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyne za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D.
- 30 Žalobkyňa v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu vyhlásila, že v nadväznosti na vyhlásenie rozsudku Siemens/Komisia, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2013:866), berie späť svoj piaty žalobný dôvod. V dôsledku toho treba preskúmať len prvý až štvrtý a šiesty až deviaty žalobný dôvod. V tejto súvislosti Všeobecný súd považuje za užitočné preskúmať v prvom rade prvý, siedmy a deviaty žalobný dôvod, ktoré sa týkajú konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia, v druhom rade ôsmy a šiesty žalobný dôvod, ktoré sa týkajú určenia východiskovej sumy žalobkyne s odkazom na predpokladanú východiskovú sumu spoločnosti TM T&D, v treťom rade tretí a štvrtý žalobný dôvod, ktoré sa týkajú účasti žalobkyne na porušení a vo štvrtom rade druhý žalobný dôvod, ktorý sa týka určenia koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku vzťahujúceho sa na žalobkyňu.
- O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady riadnej správy vecí verejných a práva žalobkyne na obhajobu
- 31 Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že vypočítaním výšky pokuty, ktorá je bola uložená, Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, zásadu riadnej správy vecí verejných a jej právo na obhajobu.
- 32 Podľa žalobkyne totiž z oznámenia Komisie o osvedčených postupoch vedenia konania podľa článkov 101 [ZFEÚ] a 102 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ C 308, 2011, s. 6) vyplýva, že na zvýšenie transparentnosti má Komisia zahrnúť do oznámenia o výhradách alebo prípadne do opisu skutočností určitý počet relevantných informácií na účely výpočtu výšky pokuty, akými sú relevantné údaje o predajoch.
- 33 V prejednávacom prípade však spôsob výpočtu výšky pokuty nebol jasne vysvetlený v odôvodneniach 51 až 85 napadnutého rozhodnutia a žalobkyňa mu teda nemohla porozumieť, pričom Komisia neuviedla ani svoje odôvodnenie, ani neopísala hlavné štádiá predstavujúce postup Komisie. Vzhľadom na to Komisia porušila aj zásadu riadnej správy vecí verejných.

- 34 Konkrétnejšie žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pokiaľ ide po prvé o veľkosť geografického trhu, po druhé o rozdielne zaobchádzanie, po tretie o určenie východiskovej sumy pokuty spoločnosti TM T&D a jej vhodný charakter a po štvrté o výber koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, ktorý sa na ňu uplatňuje, a jeho vhodný charakter.
- 35 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že tak v oznámení o výhradách z 20. apríla 2006 zaslanom v rámci konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu z roku 2007 (ďalej len „oznámenie o výhradách z roku 2006“), ako aj v listoch z obdobia pred prijatím napadnutého rozhodnutia jej Komisia neoznámila, že má v úmysle uplatniť koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, a to aj za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D.
- 36 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 37 Na úvod treba uviesť, že vo svojej argumentácii si žalobkyňa zamieňa výhrady založené na porušení jej práva na obhajobu v konaní, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, s výhradami, týkajúcimi sa údajných chýb v odôvodnení tohto posledného uvedeného rozhodnutia. Keďže sú však tieto výhrady rozdielne, je ich potrebné skúmať oddelene.
- O výhradách týkajúcich sa porušenia práva žalobkyne na obhajobu
- 38 Podľa judikatúry vyžaduje dodržanie práva na obhajobu, aby mala dotknutá osoba možnosť v rámci správneho konania účinne vyjadriť svoje stanovisko k pravdivosti a relevantnosti skutkového stavu a uvádzaných okolností, ako aj k dokumentom, o ktoré Komisia oprela svoje tvrdenie o existencii porušenia Zmluvy (rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb., EU:C:2004:6, bod 66).
- 39 V prejednávacom prípade je na úvod potrebné uviesť, že keďže napadnuté rozhodnutie je zreteľne rozhodnutím, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie z roku 2007, postup jeho prijímania spadá do pokračovania konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia z roku 2007. Za týchto okolností tak rozhodnutie z roku 2007, ako aj prípravné opatrenia, ktoré predchádzali jeho prijatiu, napr. oznámenie o výhradách z roku 2006, môžu byť zohľadnené na účely overenia dodržania práva žalobkyne na obhajobu v konaní, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, v rozsahu, v akom nie sú spochybnené rozsudkom Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345).
- 40 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, ako sa uvádza v bode 32 vyššie, že oznámenie o osvedčených postupoch Komisii ukladá, aby oznamovala dotknutým podnikom určitý počet relevantných informácií na účely výpočtu výšky pokuty, akými sú údaje o predajoch.
- 41 Bez toho, aby bolo v tomto kontexte potrebné preskúmať tvrdenie Komisie spochybňujúce povinnú povahu oznámenia o osvedčených postupoch, treba uviesť, že z pripomienok žalobkyne k opisu skutočností vyplýva, že mala možnosť podrobne sa vyjadriť k rozličným štádiám výpočtu výšky pokuty, ktorá jej mala byť uložená. Pokiaľ ide konkrétnejšie o relevantné údaje o predajoch, uvedené konštatovanie sa výslovne týka tak údajov o predajoch spoločnosti TM T&D, ako aj údajov o predajoch žalobkyne a spoločnosti Toshiba, ktoré sa mali použiť pri výpočte výšky pokuty, čo znamená, že žalobkyňa mala možnosť identifikovať relevantné informácie na účely uvedeného výpočtu a predložiť v tejto súvislosti svoje pripomienky.
- 42 Toto konštatovanie potvrdzuje interná zápisnica Komisie zo stretnutia z 8. júna 2012, ktorá dosvedčuje podrobné rozhovory medzi žalobkyňou a Komisiou o rozličných štádiách výpočtu výšky pokuty, ktorá mala byť uložená žalobkyne.

- 43 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia porušila jej právo na obhajobu tým, že jej neoznámila relevantné informácie na účely výpočtu výšky pokuty, a najmä údaje týkajúce sa predajov.
- 44 V druhom rade, ako už bolo uvedené v bode 35 vyššie, žalobkyňa sa v podstate sťažuje, že ju Komisia neupozornila, že má v úmysle zabezpečiť odstrašujúci účinok pokuty tým, že jej uloží dodatočnú pokutu vo výške 2 325 000 eur, vyplývajúcu z uplatnenia koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, ktorý sa na ňu uplatnil za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D, uvedenú v bode 20 vyššie (ďalej len „dodatočná suma“).
- 45 Po prvé Komisia v tejto súvislosti v bode 9.2 oznámenia o výhradách z roku 2006 oznámila, že má v úmysle uložiť adresátom uvedeného dokumentu pokuty, a medzi podstatnými faktormi na určenie výšky týchto pokút spomenula vôľu zabezpečiť ich odstrašujúci účinok.
- 46 Po druhé Komisia v odôvodnení 491 rozhodnutia z roku 2007 stanovila koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku uplatniteľný na žalobkyňu. V odôvodnení 503 tohto istého rozhodnutia Komisia výslovne uviedla, že žalobkyňa sa za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D uloží dodatočná suma vypočítaná na základe toho istého koeficientu. Vzhľadom na tieto úvahy teda žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s tým, že Komisia má v úmysle zabezpečiť odstrašujúci účinok pokuty, aj pokiaľ ide o obdobie činnosti spoločnosti TM T&D.
- 47 Po tretie nič v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), neumožňuje zastávať názor, že rozhodnutie Komisie zabezpečiť odstrašujúci účinok pokuty uloženej žalobkyňa, aj pokiaľ ide o obdobie činnosti spoločnosti TM T&D, bolo protiprávne alebo nevhodné, keďže tento rozsudok sa touto otázkou nezaobera.
- 48 Po štvrté z pripomienok žalobkyne k opisu skutočností vyplýva, že na základe odôvodnení 489 a 503 rozhodnutia z roku 2007 sa domnievala, že ako pokuta za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D bude uložená suma zodpovedajúca maximálne 15 % predpokladanej východiskovej sumy spoločnosti TM T&D, „pričom vedela, že ak sa stanoví koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku [vzťahujúci sa na žalobkyňu], uplatní sa“. Z vlastných vyhlásení žalobkyne tak vyplýva, že predpokladala, že Komisia na ňu uplatní koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D, a teda že jej vzhľadom na to uloží dodatočnú sumu.
- 49 Po piate sa v internej zápisnici Komisie zo stretnutia z 8. júna 2012 výslovne spomína, že podľa názoru Komisie nie je potrebné zmeniť parametre výpočtu výšky pokuty uvedené v rozhodnutí z roku 2007, ktoré Všeobecný súd nekritizoval a že jediná zmena metodiky sa v tejto súvislosti musí týkať referenčného roka. Ako sa teda konštatovalo v bodoch 46 a 47 vyššie, Komisia uplatnila koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku na obdobie činnosti spoločnosti TM T&D v rozhodnutí z roku 2007, pričom tento prvok výpočtu výšky pokuty Všeobecný súd následne nekritizoval.
- 50 Za týchto okolností treba zastávať názor, že stanovisko, ktoré Komisia vyjadrila na stretnutí z 12. júna 2012, podporujú ostatné relevantné informácie, z ktorých vyplýva, že mala v úmysle uplatniť koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku na obdobie činnosti spoločnosti TM T&D, a teda uložiť žalobkyňa dodatočnú sumu.
- 51 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že od oznámenia o výhradách z roku 2006 žalobkyňa vedela, že Komisia má v úmysle zabezpečiť odstrašujúci účinok uloženej pokuty. Prinajmenšom od rozhodnutia z roku 2007 mala možnosť rozpoznať, že z tohto úmyslu vyplýva uloženie dodatočnej sumy za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D. Tento úmysel nebol spochybnený rozsudkom Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), a bol opätovne potvrdený tak v opise skutočností, ako o tom svedčia pripomienky žalobkyne k tomuto poslednému uvedenému listu, ako aj na stretnutí z 12. júna 2012.

52 Za týchto okolností tvrdenia žalobkyne neumožňujú preukázať, že jej právo na obhajobu bolo porušené, pokiaľ ide o úmysel Komisie uložiť jej dodatočnú sumu.

– O výhradách týkajúcich sa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

53 Podľa judikatúry musia byť z odôvodnenia požadovaného článkom 296 ZFEÚ jednoznačne a nepochybne zrejmé úvahy inštitúcie, ktorá prijala akt, aby mali dotknuté osoby možnosť oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia a aby mal súd Únie možnosť vykonať svoje preskúmanie (pozri analogicky rozsudok z 18. septembra 2003, Volkswagen/Komisia, C-338/00 P, Zb., EU:C:2003:473, bod 124 a citovanú judikatúru). Hoci je Komisia na základe článku 296 ZFEÚ povinná uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí odôvodnenie rozhodnutia, a právne úvahy, ktoré ju viedli k jeho prijatiu, toto ustanovenie nevyžaduje, aby sa Komisia vyjadrila ku všetkým skutkovým a právnym otázkam, ktoré sa rozoberali v správnom konaní (pozri analogicky rozsudok Volkswagen/Komisia, už citovaný, EU:C:2003:473, bod 127 a citovanú judikatúru). Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností predmetnej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie (pozri rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, bod 63 a citovanú judikatúru). Vyššie uvedená judikatúra sa analogicky uplatňuje na rozhodnutia Komisie konštatujúce porušenie článku 53 ods. 1 Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

54 V tomto kontexte treba pripomenúť, že v napadnutom rozhodnutí sa výslovne stanovuje, že je rozhodnutím, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie z roku 2007, pokiaľ ide o pokuty uložené žalobkyňi a spoločnosti Toshiba. Za týchto okolností v rozsahu, v akom odôvodnenie rozhodnutia z roku 2007 nebolo dotknuté rozsudkom Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), a neodporuje zneniu napadnutého rozhodnutia, môže byť zohľadnené pri skúmaní tohto žalobného dôvodu.

55 Na začiatok treba uviesť, že úvodné tvrdenie žalobkyne uvedené v bode 32 vyššie, podľa ktorého spôsob výpočtu výšky pokuty nebol jasne vysvetlený a žalobkyňa mu teda nemohla porozumieť, je príliš všeobecné na to, aby mohlo byť predmetom preskúmania, a teda neprípustné na základe článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, uplatniteľného pokiaľ ide o prípustnosť tejto žaloby (pozri uznesenie zo 7. septembra 2010, Norilsk Nickel Harjavalta a Umicore/Komisia, T-532/08, Zb., EU:T:2010:353, bod 70 a citovanú judikatúru).

56 V každom prípade celkové preskúmanie odôvodnenia výpočtu výšky pokuty v napadnutom rozhodnutí neodhaľuje, že by toto odôvodnenie bolo nedostatočné alebo nekoherentné, keďže Komisia vysvetlila rozličné zohľadnené faktory a priebežné výpočty.

57 Po prvé, pokiaľ ide o konkrétnejšie tvrdenia, žalobkyňa uvádza, že hoci sa v odôvodnení 55 napadnutého rozhodnutia uvádza, že veľkosť relevantného geografického trhu je zohľadnená na účely posúdenia závažnosti porušenia, v bode toho istého rozhodnutia, ktorý sa týka závažnosti porušenia, sa nevysvetľuje, ako bola určená veľkosť geografického trhu, ani v akom štádiu bola zohľadnená na účely posúdenia závažnosti. V tejto súvislosti nepostačuje uviesť len to, že protiprávne činnosti sa vzťahovali na celý EHP.

58 V tejto súvislosti treba uviesť, ako to tvrdí Komisia, že z úvodnej vety odôvodnenia 56 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že konštatovania týkajúce sa závažnosti porušenia sa robia „vzhľadom na skutočnosti preukázané“ v rozhodnutí z roku 2007. Z odôvodnenia 478 tohto posledného uvedeného rozhodnutia však vyplýva, že relevantným geografickým trhom je trh EHP a že veľkosť tohto trhu v roku 2003, určená na základe údajov, ktoré oznámili dotknuté podniky, bola približne 320 miliónov eur, pričom tieto konštatovania neboli spochybnené v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už

citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345). Okrem toho z odôvodnenia 483 rozhodnutia z roku 2007 jasne vyplýva, že veľkosť relevantného geografického trhu bola zohľadnená pri určovaní východiskových súm uplatniteľných na rozličné podniky.

- 59 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že rozdielne zaobchádzanie sa neopiera o žiadne jasné a presné vysvetlenie, keďže napadnuté rozhodnutie nevysvetľuje, ako boli použité celosvetové údaje o predajoch na účely určenia skupín uvedených v rozhodnutí z roku 2007. Okrem toho odôvodnenie 61 napadnutého rozhodnutia odkazuje na odôvodnenie 484 rozhodnutia z roku 2007, ktoré sa týka relevantnosti hodnoty trhu v EHP. Podľa žalobkyne je takýto odkaz chybný, keďže chýbajú údaje týkajúce sa veľkosti relevantného geografického trhu, spomínané v bode 57 vyššie.
- 60 V tejto súvislosti na jednej strane z odôvodnení 57 až 61 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 483 až 488 rozhodnutia z roku 2007 vyplýva, že celosvetové údaje o predajoch za rok 2003 rozličných dotknutých podnikov, a to aj spoločnosti TM T&D, boli použité na výpočet ich podielov na svetovom trhu, podľa ktorých boli tieto podniky zaradené do skupín s rozličnými východiskovými sumami. Takéto odôvodnenie je dostatočné vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 53 vyššie.
- 61 Na druhej strane keďže v bode 58 vyššie sa uvádza, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila rozsah a veľkosť relevantného geografického trhu, tvrdenie týkajúce sa odôvodnenia 61 napadnutého rozhodnutia a odôvodnenia 484 rozhodnutia z roku 2007 vychádza z nesprávneho predpokladu, a teda ho nemožno uznať.
- 62 Po tretie podľa žalobkyne rozhodnutie z roku 2007 ani napadnuté rozhodnutie neobsahujú vysvetlenia týkajúce sa spôsobu, akým bola vypočítaná východisková suma spoločnosti TM T&D, a dôvodov, pre ktoré by bola táto suma vhodná. Keďže nebol poskytnutý nijaký údaj týkajúci sa výberu presnej sumy, zdá sa, že táto suma môže byť ľubovoľná. Žalobkyňa okrem toho opakuje, že odkaz na hodnotu trhu v EHP uvedený v odôvodnení 484 rozhodnutia z roku 2007 je nedôvodný z dôvodov uvedených v bode 57 vyššie.
- 63 V tejto súvislosti sa Komisia v odôvodneniach 57 až 61 napadnutého rozhodnutia domnieva, že keďže bolo dotknuté porušenie veľmi závažné, bolo namieste uplatniť rozdielne zaobchádzanie na účely zohľadnenia nerovnakej schopnosti rozličných podnikov spôsobiť značnú ujmu hospodárskej súťaži. Ako už bolo konštatované v bode 61 vyššie, Komisia si myslela, toto rozdielne zaobchádzanie musí mať formu kategorizácie východiskových súm podľa celosvetových obrátov týkajúcich sa RIP za rok 2003. Komisia odkázala na kategorizáciu vykonanú v odôvodneniach 484 až 488 rozhodnutia z roku 2007 a v odôvodnení 61 napadnutého rozhodnutia uviedla, že celosvetový obrát spoločnosti TM T&D v prípade RIP zaraďuje túto spoločnosť do druhej kategórie, z čoho vyplýva, že jej predpokladaná východisková suma bola 31 000 000 eur.
- 64 V odôvodnení 483 rozhodnutia z roku 2007 sa okrem toho spresňuje, že kategórie boli vypracované tak, aby boli rozdiely medzi podielmi na trhu RIP v prípade podnikov v tej istej kategórii menšie než rozdiely vo vzťahu k podielom na trhu podnikov zaradených do rozdielnych kategórií.
- 65 V tomto kontexte okrem toho z bodu 1 A usmernení k metóde stanovovania pokút vyplýva, že v prípade veľmi závažných porušení je predpokladaná východisková suma vyššia než 20 000 000 eur.
- 66 Tieto skutočnosti sú teda takej povahy, že umožňujú žalobkyni pochopiť kritériá posúdenia, ktoré Komisii umožnili zmerať závažnosť porušenia, ktorého sa žalobkyňa dopustila, z čoho vyplýva, že Komisia dodržala svoju povinnosť odôvodnenia, a najmä že nebola povinná uviesť v napadnutom rozhodnutí podrobnejšie vysvetlenie alebo číselné údaje týkajúce sa presného určenia východiskovej sumy spoločnosti TM T&D (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia, T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb., EU:T:2004:118, bod 252).

- 67 Okrem toho, aj keď Komisia v napadnutom rozhodnutí neuvádza, z akých dôvodov si zvolila presnú sumu 31 000 000 eur pre podniky zaradené do druhej kategórie, teda aj pre TM T&D, túto voľbu nemožno označiť za svojvoľnú a neprekračuje hranice diskrečnej právomoci, ktorou Komisia v tejto oblasti disponuje (pozri analogicky rozsudok Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2004:118, bod 224), keďže je ohraničená kritériami uvedenými v bodoch 63 až 65 vyššie.
- 68 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa odkazu na hodnotu trhu EHP uvedené v odôvodnení 484 rozhodnutia z roku 2007, stačí odkázať na body 58 a 61 vyššie.
- 69 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že Komisia neodôvodnila voľbu koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku vzťahujúceho sa na ňu, ani dôvody, pre ktoré bolo vhodné uplatniť na ňu uvedený koeficient aj za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D, čo malo za následok to, že jej bola uložená dodatočná suma.
- 70 V tejto súvislosti na jednej strane z bodov 310 až 317 rozsudku z 3. marca 2011, Siemens/Komisia (T-110/07, Zb., EU:T:2011:68), vyplýva, že v odôvodnení 491 rozhodnutia z roku 2007 Komisia z právneho hľadiska dostatočne uviedla skutočnosti zohľadnené na účely zvýšenia východiskovej sumy pokuty na dosiahnutie odstrašujúceho účinku. Keďže je toto konštatovanie uplatniteľné na koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku uložený žalobkyni v napadnutom rozhodnutí, treba dospieť k záveru, že žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s odôvodnením tohto zvýšenia, pokiaľ ide o východiskovú sumu jej pokuty, a uplatniť svoje práva a že Všeobecný súd mal možnosť vykonať svoju právomoc preskúmania.
- 71 Na druhej strane treba uviesť, že Komisia nebola povinná osobitne odôvodniť svoju voľbu uplatniť koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku na žalobkyňu za obdobie činnosti spoločnosti TM T&D. Keďže totiž Komisia pripísala zodpovednosť za činnosti spoločnosti TM T&D žalobkyni, z jej zámeru zabezpečiť odstrašujúcu povahu pokuty uloženej žalobkyni vyjadreného v odôvodneniach 69 až 71 napadnutého rozhodnutia v spojení s odôvodnením 491 rozhodnutia z roku 2007 vyplýva uplatnenie koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku aj za toto isté obdobie, a v dôsledku toho uloženie dodatočnej sumy.
- 72 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť výhrady založené na porušení povinnosti odôvodnenia predložené v rámci prvého žalobného dôvodu, ako aj výhradu v rámci toho istého žalobného dôvodu založenú na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá nebola podporená samostatnými tvrdeniami.
- 73 V dôsledku toho je potrebné prvý žalobný dôvod zamietnuť v plnom rozsahu.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o stanovenie podielu na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba

- 74 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia tým, že opomenula uviesť dôvody, pre ktoré bolo potrebné rozdeliť východiskovú sumu spoločnosti TM T&D medzi ňu a spoločnosť Toshiba, podľa podielu na predajoch RIP, ktoré každý z nich vykonal v roku 2001. Aj keď sa totiž v napadnutom rozhodnutí stanovuje, že nie je potrebné rozdeliť východiskovú sumu spoločnosti TM T&D podľa podielov jej dvoch akcionárov na spoločnom podniku, nevysvetľuje sa v ňom, prečo je potrebné zohľadniť jednotlivé situácie týchto posledných uvedených v roku 2001 alebo ku skoršiemu dátumu, pričom tento prístup nezodpovedá všeobecnej metodike rozhodnutia z roku 2007 a napadnutého rozhodnutia, a nebol uplatnený ani v prípade Schneider Electric SA (ďalej len „Schneider“), pokiaľ ide o jeho účasť vo VAS, spoločnom podniku s VA Tech. Z neexistencie vysvetlenia rozdielneho zaobchádzania medzi žalobkyňou a spoločnosťou Schneider vyplýva okrem iného porušenie práva žalobkyne na obhajobu.

- 75 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 76 Po prvé treba v tejto súvislosti uviesť, že v odôvodneniach 52 a 57 napadnutého rozhodnutia sa stanovuje, že pri určení výšky pokuty musí Komisia zohľadniť závažnosť porušenia a, pokiaľ ide o veľmi závažné porušenie, môže uplatniť rozdielne zaobchádzanie založené na ekonomickej schopnosti podnikov spôsobiť značnú ujmu hospodárskej súťaži.
- 77 Po druhé sa v rozhodnutí z roku 2007 konštatovalo a v odôvodneniach 1 až 3 napadnutého rozhodnutia bolo uvedené, že aj keď boli činnosti žalobkyne a spoločnosti Toshiba v oblasti RIP prevedené na TM T&D v roku 2002, na porušení sa zúčastňovali osobne počas veľkej časti obdobia porušenia.
- 78 Po tretie z odôvodnení 62 a 67 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že za týchto okolností zohľadnenie nerovnakého konkurenčného postavenia dvoch akcionárov spoločnosti TM T&D v okamihu založenia tejto poslednej uvedenej spoločnosti umožňuje posúdiť ich jednotlivú schopnosť spôsobiť značnú ujmu hospodárskej súťaži lepšie než ich podiel na základnom imaní spoločnosti TM T&D.
- 79 Po štvrté podľa odôvodnenia 67 napadnutého rozhodnutia to platí o to viac, že podiel žalobkyne a spoločnosti Toshiba na predajoch RIP v roku 2001 sa značne odlišoval od ich podielu na základnom imaní spoločnosti TM T&D, z čoho vyplýva, že tento posledný uvedený podiel spoľahlivo neodzrkadľoval trhovou realitu.
- 80 Po piate žalobkyňa v odpovedi na otázku Všeobecného súdu spresnila, že v konaní, ktoré viedlo v prijatí napadnutého rozhodnutia, a najmä v jej pripomienkach k opisu skutočností netvrdila, že metóda zamýšľaná v uvedenom opise sa odlišuje od metódy, ktorá sa uvádza v rozhodnutí z roku 2007, pokiaľ ide o prípad spoločnosti Schneider. Za týchto okolností Komisia nebola povinná poskytnúť v tejto súvislosti osobitné odôvodnenie idúce nad rámec vysvetlenia uvedeného v odôvodnení 67 napadnutého rozhodnutia a zhrnuté v bode 79 vyššie.
- 81 Napokon v každom prípade osobitný dôvod, pre ktorý sa situácia v prípade spoločnosti Schneider odlišovala od situácie žalobkyne, a teda neexistencia relevantných obrátov v prípade spoločnosti Schneider za rok 2001 resp. 2003, bol vyjadrený v časti rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaného v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), na ktorú odkazujú odôvodnenia 62 a 67 napadnutého rozhodnutia, týkajúcej sa vôle Komisie zohľadniť nerovnakú schopnosť žalobkyne a spoločnosti Toshiba prispieť k porušeniu.
- 82 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v prípade potreby v spojení s rozsudkom Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), dostatočne jasne vyplýva, že voľba Komisie rozdeliť východiskovú sumu spoločnosti TM T&D medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba podľa podielu na predajoch RIP, ktoré vykonal každý z nich v roku 2001, bola odôvodnená vôľou zohľadniť ich jednotlivú schopnosť spôsobiť značnú ujmu hospodárskej súťaži, ďalej že prípad žalobkyne a spoločnosti Toshiba sa odlišuje od prípadu európskych podnikov iných, než je Schneider tým, že na porušení sa zúčastňovali osobne počas veľkej časti obdobia porušenia, pričom ale previedli svoje činnosti na TM T&D v roku 2012, a napokon že situácia v prípade spoločnosti Schneider sa odlišuje od situácie žalobkyne a spoločnosti Toshiba, keďže v prípade spoločnosti Schneider neboli k dispozícii relevantné obraty za rok 2001, resp. 2003. Vzhľadom na tieto okolnosti treba dospieť k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa požiadavky, ktoré kladie judikatúra citovaná v bode 53 vyššie.
- 83 Okrem toho keďže žalobkyňa nevyhnutne bola oboznámená s konštatovaniami vykonanými v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), nemôže sa odvolávať na to, že Komisia porušila jej právo na obhajobu tým, že jej opomenula poskytnúť spresnenia k rozdielnemu zaobchádzaniu medzi ňou samotnou a prípadom spoločnosti Schneider pred prijatím napadnutého

rozhodnutia. To platí o to viac, že ako sa konštatovalo v bode 80 vyššie, žalobkyňa sa neodvolávala na to, že metóda, ktorá sa na ňu mala uplatniť, je iná než tá, ktorá sa uplatnila v prípade spoločnosti Schneider.

84 Siedmy žalobný dôvod treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyni za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D

85 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia opomenula dostatočne z právneho hľadiska odôvodniť svoje rozhodnutie pri výpočte výšky pokuty zodpovedajúcej obdobiu pred založením spoločnosti TM T&D rozdeliť medzi jej dvoch akcionárov radšej východiskovú sumu spoločnosti TM T&D než jej obrat za rok 2003. Toto porušenie predstavuje takisto porušenie práv žalobkyne na obhajobu.

86 V prvom rade žalobkyňa vysvetľuje, že argument uvedený v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého by sa stratil aspekt porovnania s inými účastníkmi porušenia, ak by bol obrat spoločnosti TM T&D rozdelený medzi jej dvoch akcionárov podľa ich predajov RIP za rok 2001, keďže takýto prístup by viedol k porovnaniu ich potenciálnych obrátov za rok 2001 so skutočnými obratmi ostatných výrobcov v roku 2003, predovšetkým poukazuje na to, že Komisia mala rozdeliť obrat spoločnosti TM T&D medzi jej akcionárov podľa ich účasti na tejto poslednej uvedenej spoločnosti. Nemá totiž nijaký zmysel vracat sa do roku 2001 v rámci porovnania jednotlivých pozícií rozličných výrobcov v roku 2003.

87 Podľa žalobkyne Komisia taktiež nesprávne tvrdí, že delenie obratu spoločnosti TM T&D za rok 2003 vedie k vyčísleniu potenciálnych obrátov. Časť obratu priradeného žalobkyni totiž stále predstavuje časť obratu spoločnosti TM T&D v roku 2003, ktorá nemá nič spoločné s obratom žalobkyne v roku 2001.

88 Tvrdenie Komisie vyjadrené v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia je tak „chybné a nelogické“, keďže Komisia nepredložila žiadne racionálne vysvetlenie toho, že obrat spoločnosti TM T&D nemôže byť rozdelený medzi jej akcionárov.

89 V druhom rade, zatiaľ čo odôvodnenie 59 napadnutého rozhodnutia odkazuje na hodnotu predajov žalobkyne a spoločnosti Toshiba, jeho odôvodnenie 60 priraduje východiskovú sumu spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi jej akcionárov. Podľa žalobkyne je tak metodika, ktorú uplatňuje Komisia, nekoherentná vzhľadom na deklarovaný cieľ a nemá nijaké platné odôvodnenie. Vzhľadom na to Komisia porušila povinnosť odôvodnenia a právo žalobkyne na obhajobu, z čoho vyplýva, že pokuta uložená žalobkyni by mala byť zrušená alebo znížená.

90 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne, pričom najmä tvrdí, že tento žalobný dôvod neuvádza porušenie povinnosti odôvodnenia, keďže žalobkyňa iba vysvetlila, že nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

91 V tejto súvislosti treba skutočne uviesť, že prvá výhrada žalobkyne vyjadrená v bodoch 86 až 88 vyššie sa netýka odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ani dodržania jej práva na obhajobu v konaní, ktoré viedlo k prijatiu uvedeného rozhodnutia, ale dôvodnosti argumentácie, ktorú uviedla Komisia. Prvá výhrada je teda neúčinná v rámci tohto žalobného dôvodu a tvrdenia, ktoré ju podporujú, budú preskúmané nižšie v rámci šiesteho a ôsmeho žalobného dôvodu.

92 Pokiaľ ide o druhú výhradu, argumentácia uvedená v bode 89 vyššie sa týka údajného nesúladu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a nie otázky dodržania práv žalobkyne na obhajobu. Druhá výhrada musí byť teda zamietnutá ako neúčinná, keďže je založená na porušení uvedených práv.

93 Pokiaľ ide o údajný nesúlad odôvodnenia, v odôvodnení 59 napadnutého rozhodnutia sa konštatuje:

„Na účely rozdielneho zaobchádzania Komisia použila rok 2003 ako referenčný rok na určenie hodnoty predajov [žalobkyne] a spoločnosti Toshiba. Tento prístup je v súlade s konštatovaniami Všeobecného súdu v [rozsudkoch z 12. júla 2011, Toshiba/Komisia (T-113/07, Zb., EU:T:2011:343), a Mitsubishi Electric/Komisia (už citovanom v bode 8 vyššie, EU:T:2011:345)].“

94 Podľa odôvodnenia 60 napadnutého rozhodnutia:

„Keďže v roku 2003, ako [bolo] preukázané v [rozhodnutí z roku 2007], [žalobkyňa] a Toshiba sa zúčastnili na karteli prostredníctvom svojho spoločného podniku TM T&D, Komisia použila celosvetový obrat [v oblasti] RIP, ktorý dosiahol TM T&D v roku 2003 na účely stanovenia východiskovej sumy, ktorá bola použitá na účely výpočtu pokuty, ktorá sa má uložiť [žalobkyne] a [spoločnosti] Toshiba za obdobie od 1. októbra 2002 do 11. mája 2004.... Komisia však neuložila [túto] predpokladanú východiskovú sumu ako samostatnú pokutu, ale použila ju iba i) ako základ pre výpočet zvýšenia za dĺžku trvania za obdobie od 1. októbra 2002 do 11. mája 2004 a ii) ako základ na určenie jednotlivých východiskových súm spoločnosti Toshiba a [žalobkyne] za obdobie ich príslušnej účasti na karteli....“

95 Tieto dve časti však nie sú nekoherentné a vôbec nesvedčia o tom, že by sa Komisia najprv rozhodla určiť hodnoty jednotlivých predajov žalobkyne a spoločnosti Toshiba a potom túto metodiku opustila a rozdelila východiskovú sumu spoločnosti TM T&D medzi jej akcionárov.

96 V skutočnosti z odôvodnení 59 a 60 napadnutého rozhodnutia skôr v podstate vyplýva, že v prípade žalobkyne sa všeobecné pravidlo uplatnené v rozhodnutí z roku 2007, na ktorom Všeobecný súd trval v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), teda použitie roku 2003 ako referenčného roku na určenie hodnoty predajov, musí uplatniť osobitným spôsobom, keďže počas uvedeného roku žalobkyňa nemala sama žiadne predaje RIP vzhľadom na to, že presunula svoje činnosti v tomto odvetví na TM T&D. Takéto odôvodnenie je koherentné a spĺňa požiadavky stanovené judikatúrou citovanou v bode 53 vyššie.

97 Za týchto okolností treba zamietnuť druhú výhradu ako nedôvodnú v rozsahu, v akom sa týka porušenia povinnosti odôvodnenia.

98 Vzhľadom na vyššie uvedené sa musí deviaty žalobný dôvod zamietnuť ako čiastočne neúčinný a čiastočne nedôvodný.

O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyne za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D

99 Svojím ôsmym žalobným dôvodom žalobkyňa poukazuje na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o spôsob, akým bola jej samotnej priradená východisková suma za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D.

100 Žalobkyňa v tomto ohľade tvrdí, že Komisia mala najprv namiesto určenia predpokladanej východiskovej sumy pre TM T&D a jej rozdelenia medzi samotnú žalobkyňu a spoločnosť Toshiba rozdeliť medzi tieto dve spoločnosti obrat spoločnosti TM T&D za rok 2003, ďalej vypočítať ich podiely na celosvetovom trhu v roku 2003 na základe ich jednotlivých podielov na obrate spoločnosti TM T&D a nakoniec ich zaradiť do vhodnej skupiny východiskových súm určenej v rozhodnutí z roku 2007 podľa podielov na celosvetovom trhu. Žalobkyňa teda tvrdí, že sa s ňou malo zaobchádzať rovnakým spôsobom ako s európskymi výrobcami.

- 101 Žalobkyňa podporuje svoje stanovisko tromi okruhmi tvrdení.
- 102 Po prvé sa odvoláva na určité časti napadnutého rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že stanovenie výšky pokút sa malo zakladať na hodnote predajov RIP v roku 2003.
- 103 Po druhé žalobkyňa uvádza viaceré tvrdenia, ktoré sa v podstate týkajú údajnej inkoherecie medzi voľbou určiť východiskovú sumu pre TM T&D a skutočnosťou, že pokuty boli uložené samotnej žalobkyňi.
- 104 Po tretie žalobkyňa kritizuje konštatovanie Komisie uvedené v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého mala mať metóda, ktorú navrhla, za následok použitie teoretického obratu za rok 2001.
- 105 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 106 Na úvod treba pripomenúť, že pri stanovovaní výšky pokút má Komisia určitú mieru voľnej úvahy, aby mohla usmerňovať správanie podnikov v zmysle dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže (pozri rozsudok Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie, EU:T:2004:118, bod 216 a citovanú judikatúru).
- 107 Komisia stanovuje výšku pokuty podľa závažnosti porušenia a v prípade potreby podľa dĺžky trvania porušenia. Závažnosť porušenia sa musí určiť na základe kritérií, akými sú konkrétne okolnosti prípadu, jeho kontext a odstrašujúci účinok pokút. Musia sa zohľadniť také objektívne skutočnosti, akými sú obsah a trvanie protisúťažných správání, ich počet a intenzita, veľkosť dotknutého trhu a poškodenie, ktoré utrpel verejný hospodársky poriadok. Pri tejto analýze je potrebné zohľadniť aj relatívny význam a trhový podiel zodpovedných podnikov, ako aj prípadné opakované porušovanie (rozsudok Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 38 vyššie, EU:C:2004:6, body 89 až 91).
- 108 Komisia je však vždy, keď sa rozhodne uložiť pokuty na základe práva hospodárskej súťaže, povinná dodržiavať všeobecné právne zásady, medzi ktoré patrí zásada rovnosti zaobchádzania, tak ako ju vykladajú sudy Únie (rozsudok z 27. septembra 2006, Archer Daniels Midland/Komisia, T-59/02, Zb., EU:T:2006:272, bod 315). Podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania alebo zákazu diskriminácie vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok zo 14. mája 1998, BPB de Eendracht/Komisia, T-311/94, Zb., EU:T:1998:93, bod 309 a citovanú judikatúru).
- 109 V prejednávanej veci treba na úvod uviesť, že žalobkyňa nenamieta, že počas referenčného roka, teda roka 2003, ona samotná nevykonávala predaje RIP, keďže v roku 2002 previedla svoje činnosti v tomto odvetví na TM T&D.
- 110 Táto okolnosť naznačuje, že pokuta žalobkyne nemohla byť vypočítaná presne tým istým spôsobom ako pokuta európskych adresátov rozhodnutia z roku 2007, a teda že v tejto otázke nebola jej situácia porovnateľná so situáciou týchto európskych adresátov.
- 111 Za týchto okolností sa Komisia rozhodla správne, keď namiesto toho, aby rozdelila celosvetový predaj RIP spoločnosti TM T&D medzi jej akcionárov a určila ich jednotlivé východiskové sumy na základe ich jednotlivých podielov na uvedených predajoch, radšej stanovila predpokladanú východiskovú sumu spoločnosti TM T&D a rozdelila ju medzi jej akcionárov.
- 112 Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 2 napadnutého rozhodnutia a odôvodnenia 61 rozhodnutia z roku 2007, TM T&D bola spoločným podnikom so samostatnou subjektivitou zodpovedným za výrobu a predaj RIP. TM T&D tak predstavovala subjekt odlišujúci sa od jej akcionárov, hoci nimi bola spoločne kontrolovaná.

- 113 Táto okolnosť okrem toho vyplýva z bodu 7.2.7 rozhodnutia z roku 2007 týkajúceho sa určenia jeho adresátov. Žalobkyňa a spoločnosť Toshiba boli totiž v odôvodneniach 407 a 435 uvedeného rozhodnutia ako akcionári výslovne považovaní za zodpovedných za „porušenie, ktorého sa dopustila TM T&D v období od 1. októbra 2002 do 11. májom 2004“.
- 114 Tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybníť tento záver.
- 115 Žalobkyňa vo svojom prvom okruhu tvrdení uvedenom v bode 102 vyššie uvádza, že z odôvodnení 59 až 62 a 66 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že určenie výšky pokút malo byť založené na hodnote individuálnych predajov RIP samotnej žalobkyne a spoločnosti Toshiba v roku 2003.
- 116 Ako sa však už konštatovalo v bode 96 vyššie, z odôvodnení 59 a 60 napadnutého rozhodnutia v podstate vyplýva, že v prípade žalobkyne musí byť všeobecné pravidlo použité v rozhodnutí z roku 2007, na ktorom Všeobecný súd trval v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), teda použitie roka 2003 ako referenčného roka na určenie hodnoty predajov, uplatnené podľa osobitných podrobných pravidiel, keďže počas uvedeného roku samotná žalobkyňa nevykonávala predaje RIP vzhľadom na skutočnosť, že svoje činnosti v tomto odvetví previedla na TM T&D.
- 117 Tento výklad potvrdzujú tak odôvodnenia 62 a 66 napadnutého rozhodnutia, ako aj rozsudok Mitsubishi Electric/Komisia, už citovaný v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), v ktorom Všeobecný súd výslovne uviedol metódu, ktorú uplatnila Komisia v napadnutom rozhodnutí, ako vhodný príklad.
- 118 Pokiaľ ide o druhý okruh tvrdení uvedený v bode 103 vyššie, žalobkyňa tvrdí, že keďže cieľom určenia jej východiskovej sumy je uložiť jej individuálnu pokutu, Komisia sa nemôže odvolávať na to, že žalobkyňa sa v roku 2003 zúčastnila na porušení prostredníctvom spoločnosti TM T&D. Pokiaľ totiž ide o pokutu vzťahujúcu sa na obdobie pred založením spoločnosti TM T&D, ktorá je pokutou individuálne uloženou žalobkyňi, uplatniteľná východisková suma by mala byť vypočítaná podľa tej istej metodiky, akou je metodika uplatnená v prípade ostatných porušiteľov, a teda na základe jej obratu v roku 2003. Východisková suma TM T&D je odlišnou sumou, uplatniteľnou na obdobie činnosti spoločnosti TM T&D.
- 119 V tejto súvislosti sa v bodoch 109 a 110 vyššie už uviedlo, že pokuta žalobkyne nemôže byť vypočítaná presne tým istým spôsobom než pokuta adresátov rozhodnutia z roku 2007, keďže žalobkyňa v roku 2003 nemala vlastný obrat týkajúci sa RIP. Skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí boli pokuty uložené len žalobkyňi a spoločnosti Toshiba vzhľadom na zánik spoločnosti TM T&D v roku 2005, nemôže mať za následok, že Komisia bude mať povinnosť umelo rozdeliť obrat tejto poslednej uvedenej spoločnosti bez zohľadnenia skutočnosti, že počas referenčného roka bola na trhu aktívna ako subjekt nezávislý od svojich akcionárov. Takýto prístup totiž skutočne vedie k odklonu od úmyslu Komisie vychádzať z obratov dosiahnutých počas uvedeného roku pri určení výšky pokút.
- 120 V rámci tretieho okruhu tvrdení uvedeného v bode 104 vyššie žalobkyňa spochybňuje, že by použitie metódy, ktorú navrhuje, malo za následok použitie „teoretického obratu za rok 2001“. Žalobkyňa v tomto kontexte spresňuje, že časť obratu, ktorý by jej mal byť pripísaný podľa metódy, ktorú odporúča, stále predstavuje časť obratu spoločnosti TM T&D v roku 2003, ktorý nemá nič spoločné s jej obratom v roku 2001.
- 121 V tomto ohľade treba pripustiť, že zmysel piatej vety odôvodnenia 66 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorej by bola metóda navrhovaná žalobkyňami „nevhodná, keďže zahŕňa porovnanie teoretických obratov [žalobkyne] a spoločnosti Toshiba za rok 2001 s obratmi iných podnikov za rok 2003“ nie je celkom jasný najmä preto, že Komisia nedefinovala výraz „teoretický obrat za rok 2001“.

122 Vzhľadom na to Komisia v tretej a štvrtej vete odôvodnenia 66 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, že metóda navrhovaná žalobkyňou neumožňuje zohľadniť význam spoločnosti TM T&D ako subjektu, ktorý sa zúčastnil na porušení v roku 2003, v rámci tohto posledného uvedeného porušenia. V kontexte viet, ktoré bezprostredne predchádzajú piatej vete toho istého odôvodnenia 66, táto veta teda vyjadruje, že podľa názoru Komisie by mala metóda navrhovaná žalobkyňou za následok umelé rozdelenie obratu spoločnosti TM T&D, napriek jej postaveniu ako subjektu líšiaceho sa od jej akcionárov, na účely určenia teoretických obratov týchto posledných uvedených spoločností. Ako teda vyplýva z bodov 111 až 113 a 119 vyššie, toto konštatovanie Komisie je dôvodné.

123 Vzhľadom na vyššie uvedené treba ôsmy žalobný dôvod zamietnuť.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality pri stanovovaní podielov na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba

124 Vo svojom šiestom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že v rámci výpočtu výšky pokuty Komisia v odôvodnení 62 napadnutého rozhodnutia nesprávnym spôsobom rozdelila východiskovú sumu spoločnosti TM T&D medzi ňu samotnú a spoločnosť Toshiba. Voľba Komisie rozdeliť východiskovú sumu spoločnosti TM T&D podľa podielu na predajoch RIP, ktoré dosiahli žalobkyňa a spoločnosť Toshiba počas roka pred založením spoločnosti TM T&D, teda v roku 2001, spôsobila nadhodnotenie časti východiskovej sumy spoločnosti TM T&D pripísanej žalobkyňi.

125 Žalobkyňa v tomto kontexte zdôrazňuje, že jej voľba vykonávať svoje činnosti v oblasti RIP prostredníctvom spoločnosti TM T&D nemôže byť relevantná v rámci výpočtu výšky pokuty. Keďže TM T&D bola spoločným podnikom so samostatnou subjektivitou, ktorého práva, povinnosti, rozhodovacie právomoci a zisky boli rozdelené na rovnaké časti medzi dvoch akcionárov, žalobkyňa sa domnieva, že Komisia jej mala priradiť 50 % východiskovej sumy spoločnosti TM T&D.

126 Žalobkyňa dodáva, že cieľ, ktorý uvádza Komisia na odôvodnenie rozdelenia východiskovej sumy spoločnosti TM T&D, nebol sledovaný v prípade európskych výrobcov. Ich východiskové sumy boli totiž jednoducho stanovené vzhľadom na ich obraty za posledný celý rok porušenia, teda za rok 2003, pričom Komisia nezisťovala, či tieto obraty boli reprezentatívne. Komisia konkrétne stanovila východiskovú sumu v prípade spoločnosti Schneider na 40 % východiskovej sumy spoločného podniku VA Tech, keďže táto sadzba zodpovedala výške jej podielu v spoločnom podniku VAS, pričom nestanovila presný podiel na predajoch v prípade spoločnosti Schneider v porovnaní s predajmi spoločnosti VA Tech v okamihu založenia VAS.

127 Za týchto okolností sa žalobkyňa domnieva, že bola predmetom neodôvodneného nerovného zaobchádzania zo strany Komisie.

128 Napokon žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala rozdeliť východiskovú sumu spoločného podniku TM T&D medzi jeho akcionárov podľa výšky ich účasti na tejto poslednej uvedenej spoločnosti, aby sa tak predišlo vracaniu sa do roku 2001 v rámci porovnania jednotlivých pozícií rozličných výrobcov v roku 2003, ako to naznačuje tvrdenie Komisie uvedené v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia.

129 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Na jednej strane uvádza, že relevantnosť cieľa, ktorý Komisia sleduje pri delení východiskovej sumy spoločnosti TM T&D, bola uznaná Všeobecným súdom v rozsudku Mitsubishi Electric/Komisía, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345). Na druhej strane sa prípad spoločnosti Schneider vo viacerých ohľadoch odlišuje od tohto prípadu.

130 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia sa v odôvodneniach 62 a 67 napadnutého rozhodnutia rozhodla rozdeliť predpokladanú východiskovú sumu spoločnosti TM T&D medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba podľa ich podielov na predajoch RIP v roku 2001, aby sa zohľadnila nerovná schopnosť

žalobkyne a spoločnosti Toshiba prispievať k porušeniu počas obdobia pred založením spoločnosti TM T&D. Keďže trhovú podiel žalobkyne, pokiaľ ide o RIP, bol značne vyšší než trhovú podiel spoločnosti Toshiba, v odôvodnení 63 napadnutého rozhodnutia jej boli priradené približne dve tretiny východiskovej sumy spoločnosti TM T&D, zatiaľ čo spoločnosti Toshiba bola priradená len jedna tretina tejto sumy.

- 131 V tejto súvislosti sa po prvé nespochybňuje, že žalobkyňa a spoločnosť Toshiba vlastnila každá 50 % základného imania spoločnosti TM T&D. Táto okolnosť však nemá vplyv na to, že činnosti v oblasti RIP, ktoré tieto posledné uvedené previedli na TM T&D pri jej založení, a trhovú podiel zodpovedajúce týmto činnostiam boli nerovnaké z dôvodu vzájomného konkurenčného postavenia žalobkyne a spoločnosti Toshiba na trhu RIP v relevantnom okamihu.
- 132 Za týchto okolností žalobkyňa nesprávne poukazuje na výšku podielov jej samotnej a spoločnosti Toshiba na základnom imaní spoločnosti TM T&D, ktoré mohli byť odôvodnené alebo ovplyvnené okolnosťami, ktoré nesúviseli s trhom s RIP, na účely vylúčenia zohľadnenia skutočnej situácie na tomto trhu, ktorú potvrdzujú obraty za rok 2001, čo bol posledný celý rok pred založením spoločnosti TM T&D.
- 133 Po druhé, pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že z judikatúry citovanej v bode 108 vyššie vyplýva, že vždy, keď sa Komisia rozhodne uložiť pokuty na základe práva hospodárskej súťaže, uvedená zásada vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené.
- 134 V prejednávacom prípade sa nespochybňuje, že výška pokuty žalobkyne bola vypočítaná spôsobom odlišujúcim sa od spôsobu uplatneného pri výpočte výšky pokút európskych výrobcov. Vzhľadom na to je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa nachádzala v odlišnej situácii jednak v porovnaní s uvedenými výrobcami vo všeobecnosti, ako aj konkrétne vo vzťahu k spoločnosti Schneider.
- 135 Na jednej strane totiž činnosti v oblasti RIP, ktoré predtým vykonávali žalobkyňa a spoločnosť Toshiba, vykonával počas referenčného roka ich spoločný podnik, spoločnosť TM T&D. Táto okolnosť odlišuje prípad žalobkyne od prípadu európskych podnikov, s výnimkou spoločností Schneider a VA Tech, ktoré spojili svoje činnosti v oblasti RIP v rámci spoločného podniku VAS.
- 136 Na druhej strane žalobkyňa neprávom tvrdí, že Komisia nemala v úmysle zohľadniť konkurenčné postavenie týkajúce sa dvoch akcionárov VAS, spoločností Schneider a VA Tech, pri určovaní ich pokút. Ako sa totiž konštatuje v bode 275 rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), Komisia sledovala ten istý cieľ v odôvodnení 489 rozhodnutia z roku 2007, v ktorom sa odvolávala výslovne na „príspevok spoločnosti Schneider do spoločného podniku z hľadiska predajov“ v okamihu založenia VAS. Komisia sa však domnievala, že tento príspevok sa adekvátne odrážal vo výške podielu spoločnosti Schneider na základnom imaní VAS.
- 137 V prejednávacom prípade teda Komisia mala k dispozícii zreteľné a jasné údaje, a to obraty žalobkyne a spoločnosti Toshiba v roku 2001, ktoré naznačujú, že ich jednotlivé výšky podielov na základnom imaní spoločnosti TM T&D nezodpovedali ich individuálnemu postaveniu na trhu počas najväčšej časti obdobia porušenia. V tejto súvislosti žalobkyňa nepoukazuje na existenciu takýchto údajov, pokiaľ ide o postavenie spoločnosti Schneider v rámci spoločného podniku VAS.
- 138 Za týchto okolností voľba Komisie nezohľadniť výšku podielu žalobkyne a spoločnosti Toshiba na základnom imaní spoločnosti TM T&D ako kritérium na rozdelenie východiskovej sumy tejto poslednej uvedenej spoločnosti a uprednostniť predaje žalobkyne a spoločnosti Toshiba v roku 2001 v oblasti RIP, nepredstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.

- 139 Pokiaľ ide o to, že žalobkyňa v tomto kontexte opäť tvrdí, že Komisia neodôvodnila nerovnaké zaobchádzanie, ktorého bola žalobkyňa predmetom, treba odkázať na body 80 až 82 vyššie.
- 140 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne uvedené v bode 128 vyššie, je pravda, že ponechanie predajov žalobkyne a spoločnosti Toshiba, pokiaľ ide o RIP, uskutočnených v roku 2001, ako kritéria na rozdelenie môže znamenať zaviesť do výpočtu prvok odkazujúci na iný rok, než je referenčný rok, teda rok 2003.
- 141 V prvom rade je v každom prípade nesporné, že základným údajom podporujúcim spôsob výpočtu, ktorý vykonala Komisia, je obrat spoločnosti TM T&D za referenčný rok, z čoho vyplýva, že uvedená metóda umožňuje objektívne porovnanie s ostatnými podnikmi, ktoré sa zúčastnili na karteli. Toto konštatovanie sa okrem toho výslovne objavuje v odôvodnení 66 napadnutého rozhodnutia.
- 142 Ďalej, ako vyplýva z bodov 131 a 132 vyššie, zohľadnenie predajov žalobkyne a spoločnosti Toshiba, pokiaľ ide o RIP, za rok 2001, umožňuje odzrkadliť ich skutočné postavenia na trhu RIP počas najväčšej časti obdobia porušenia, teda postavenia, ktoré neboli verne vyjadrené výškou ich podielu na základnom imaní spoločnosti TM T&D.
- 143 Napokon zohľadnenie predajov RIP žalobkyne a spoločnosti Toshiba za rok 2001 ako kritéria na rozdelenie východiskovej sumy spoločnosti TM T&D sa výslovne uznáva v bode 276 rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanom v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), ako metóda umožňujúca uviesť do súladu zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá stanovuje ponechanie toho istého referenčného roka vo vzťahu ku všetkým účastníkom porušenia, s vôľou Komisie odzrkadliť nerovnaké konkurenčné postavenie žalobkyne a spoločnosti Toshiba v okamihu založenia spoločnosti TM T&D.
- 144 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné šiesty žalobný dôvod zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality, pokiaľ ide o to, že Komisia vypočítala výšku pokuty žalobkyne rovnakým spôsobom ako výšku pokút európskych výrobcov

- 145 Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu proporcionality, keďže vypočítala výšku jej pokuty rovnakým spôsobom ako výšku pokút európskych výrobcov. Spresňuje, že sa zúčastnila na dohode GQ, spochybňuje, že by sa zúčastnila na spoločnej dohode, a nezúčastnila sa na dohode EQ, o ktorej existencii nevedela. Za týchto okolností, aj za predpokladu, že by jej mohla byť pripísaná zodpovednosť za spoločnú dohodu, je prístup Komisie pozostávajúci z toho, že ju sankcionuje rovnakým spôsobom ako európskych výrobcov, pričom títo poslední uvedení výrobcovia sa zúčastnili okrem spoločnej dohody a dohody GQ aj na dohode EQ, v rozpore so zásadami spravodlivého zaobchádzania a proporcionality. Ako totiž vyplýva z judikatúry, účasť na dvoch veľmi závažných porušeníach sa má sankcionovať prísnejšie než účasť na jednom závažnom porušení.
- 146 Žalobkyňa dodáva, že v tomto kontexte Komisia vo svojom vyjadrení k odvolaniu voči rozsudku Mitsubishi Electric/Komisia, už citovanému v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345), pripustila, že ABB zvýšila závažnosť porušenia tým, že pripustila, že do tohto porušenia boli zapojení okrem európskych výrobcov aj japonskí výrobcovia.
- 147 Rovnako porušenia, na ktorých sa zúčastnila žalobkyňa, majú podľa nej rozdielny stupeň závažnosti. Totiž zatiaľ čo dohoda EQ má za účinok odstránenie hospodárskej súťaže medzi skutočnými konkurentmi na európskom trhu, a teda má podstatný vplyv na európsky trh, dohoda GQ a údajná spoločná dohoda, ak sa preukáže, mohla odstrániť nanajvýš potenciálnych konkurentov. V skutočnosti však dohoda GQ a údajná spoločná dohoda nemali nijaký účinok v EHP, keďže japonskí výrobcovia, a najmä žalobkyňa, neboli dôveryhodnými konkurentmi na tomto území z dôvodu existencie hospodárskych a technických prekážok objektívnej povahy.

- 148 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Vysvetľuje najmä, že porušenie konštatované v rozhodnutí z roku 2007 bolo jediným a pokračujúcim porušením a účasť japonských podnikov, a teda žalobkyne, na tomto porušení nebola menej závažná ako účasť európskych podnikov.
- 149 Najprv treba uviesť, že konštatovanie, podľa ktorého žalobkyňa spochybňuje svoju účasť na spoločnej dohode, presahuje predmet tohto sporu. Účasť žalobkyne na spoločnej dohode bola totiž konštatovaná v rozhodnutí z roku 2007, ktoré sa v tejto súvislosti stalo konečným v nadväznosti na vyhlásenie rozsudku Siemens/Komisia, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2013:866). Napadnuté rozhodnutie sa však netýka konštatovania účasti žalobkyne na porušení, ale len pokuty, ktorú jej v dôsledku toho treba uložiť.
- 150 Pokiaľ ide o ostatné výhrady, podľa judikatúry ak sa porušenia dopustilo viac podnikov, treba preskúmať relatívnu závažnosť účasti každého z nich (pozri rozsudok z 8. júla 1999, Komisia/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Zb., EU:C:1999:356, bod 150 a citovanú judikatúru). Skutočnosť, že sa určitý podnik nepodieľal na všetkých zložkách kartelu alebo že zohrával malú úlohu v aspektoch, na ktorých sa zúčastňoval, sa teda musí zohľadniť pri posudzovaní závažnosti porušenia a pri stanovovaní výšky pokuty (rozsudok Komisia/Anic Partecipazioni, už citovaný, EU:C:1999:356, bod 90).
- 151 V prejednávacom prípade sa v prvom rade v bodoch 2 až 4 vyššie už pripomenulo, že v rozhodnutí z roku 2007 Komisia konštatovala existenciu jediného a pokračujúceho porušenia zahrňujúceho spoločnú dohodu, dohodu GQ a dohodu EQ. Žalobkyňa sa tak nesprávne domnieva, že európske podniky sa zúčastnili na dvoch porušeníach, zatiaľ čo ona sama sa zúčastnila len na jednom porušení.
- 152 V druhom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nie je jej účasť na porušení menšia z toho dôvodu, že sa nezúčastnila na rozdeľovaní projektov RIP v EHP podľa dohody EQ.
- 153 V tejto súvislosti platí, že účasť japonských výrobcov na dohodách a zosúladených postupoch konštatovaných v rozhodnutí z roku 2007 a týkajúcich sa EHP nemala rovnakú povahu ako účasť európskych výrobcov. Japonské podniky, teda aj žalobkyňa, sa v rámci spoločnej dohody zaviazali nevstupovať na trh EHP, a teda ich účasť spočívala v nečinnosti. Európske podniky si zas rozdelili jednotlivé projekty RIP na uvedenom trhu prostredníctvom aktívnej zosúladenej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2011, Toshiba/Komisia, T-113/07, Zb. EU:T:2011:343, bod 260).
- 154 V každom prípade treba uviesť, že nečinnosť japonských podnikov, a teda aj žalobkyne, bola nevyhnutnou podmienkou zabezpečenia rozdeľovania projektov RIP v EHP medzi európskych výrobcov v súlade s pravidlami dohodnutými na tento účel (rozsudok Toshiba/Komisia, už citovaný v bode 153 vyššie, EU:T:2011:343, bod 261). Japonské podniky tak tým, že dodržiavali svoje záväzky v zmysle spoločnej dohody, nevyhnutne prispeli k realizácii porušenia ako celku.
- 155 Okrem toho v bodoch 220 a 226 rozsudku Toshiba/Komisia, už citovaného v bode 153 vyššie (EU:T:2011:343), Všeobecný súd konštatoval, že účasť japonských výrobcov na spoločnej dohode, ktorá zahŕňa mechanizmus oznamovania a zahrňovania projektov do kvóty, znamená, že japonské podniky vedeli o tom, že projekty RIP v EHP boli vyhradené pre európskych výrobcov a že mohli rozumne predpokladať, že boli rozdeľované v rámci zosúladeného mechanizmu. Japonskí výrobcovia tak bez ohľadu na to, či vedeli o dohode EQ ako takej, vedeli o protiprávnom správaní, ktoré táto dohoda upravovala.
- 156 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že podiel žalobkyne na porušení je porovnateľný s podielom európskych podnikov na tomto porušení.

- 157 V treťom rade nie je možné uznať ani tvrdenie žalobkyne týkajúce sa toho, že ABB zvýšila závažnosť porušenia tým, že pripustila, že do neho boli zapojení aj japonskí výrobcovia. Je totiž nesporné, že čím viac účastníkov sa zúčastňuje na porušení, tým je porušenie závažnejšie. V každom prípade táto okolnosť neumožňuje vyvodiť platné závery o relatívnom prispení vyplývajúcom z účasti rozličných skupín tých istých účastníkov na predmetnom porušení.
- 158 Vo štvrtom rade, pokiaľ ide o porovnanie závažnosti rozličných protisúťažných správanií, žalobkyňa má na jednej strane tendenciu umelo deliť rozdielne zložky jediného porušenia konštatovaného v rozhodnutí z roku 2007.
- 159 Na druhej strane je tvrdenie žalobkyne založené na skutkovom predpoklade, podľa ktorého nebola vierohodným konkurentom v EHP. Ako však vyplýva z bodov 161 až 182 nižšie, tento predpoklad žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, čo znamená, že ho nie je možné zohľadniť v rámci tohto žalobného dôvodu.
- 160 Vzhľadom na vyššie uvedené treba tretí žalobný dôvod zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na tvrdení, že Komisia sa dopustila chyby, keď nezohľadnila technické a ekonomické dôkazy pri určovaní vplyvu správania žalobkyne a pri výpočte výšky jej pokuty

- 161 Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa dopustila chyby tým, že nezohľadnila technické a ekonomické dôkazy pri určovaní vplyvu jej správania a pri výpočte výšky jej pokuty. Spresňuje, že po tom, ako jej bolo doručené oznámenie o výhradách z roku 2006, poverila nezávislých odborníkov vyhotovením technickej správy a ekonomickej správy, ktoré by nad akúkoľvek pochybnosť preukazovali, že neeurópsky dodávateľ nemal nijakú šancu preniknúť na európsky trh RIP v období od roku 1988 do roku 2004, okrem obmedzených a špecifických predajov, z dôvodu ekonomických a technických prekážok (ďalej len „externé správy“).
- 162 Komisia nezohľadnila externé správy pri analýze dôsledkov údajných porušení na európsky trh a nepredložila presné tvrdenia, aby ich vyvrátila. Obmedzila sa totiž len na to, že ich označila za všeobecné štúdie vypracované generickým spôsobom napriek tomu, že poskytovali vierohodné vysvetlenie o chýbajúcich predajoch žalobkyne v Európe, ktoré je relevantné aj pokiaľ ide o zodpovednosť podniku v zmysle článku 101 ZFEÚ.
- 163 Podľa žalobkyne sa tak Komisia dopustila chyby tým, že vychádzala z predpokladu, že žalobkyňa mohla predávať RIP v Európe, a to napriek jednoznačným záverom externých správ, podľa ktorých nemohla predávať tie isté RIP priamo európskym zákazníkom počas väčšej časti obdobia porušenia. Vzhľadom na to Komisia porušila povinnosť preskúmať ekonomický účinok prípadného protisúťažného správania pri určení výšky pokuty, čím tak bola žalobkyňi uložená neprimeraná pokuta.
- 164 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne a najmä relevantnosť a dôkaznú silu externých správ.
- 165 V tejto súvislosti z bodu 1A usmernení k metóde stanovovania pokút vyplýva, že pri určovaní výšky pokuty je nevyhnutné brať do úvahy efektívnu ekonomickú kapacitu porušiteľov, ktorou môžu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom.
- 166 Žalobkyňa sa vo svojej argumentácii v zásade opätovne vracia k tomu, že jej účasť na porušení nemohla spôsobiť škodu hospodárskej súťaži v EHP, na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia v odôvodneniach 314 až 318 rozhodnutia z roku 2007, ktoré sa môžu v prejednávacom prípade zohľadniť, keďže tieto odôvodnenia nie sú dotknuté rozsudkom Mitsubishi Electric/Komisía, už citovaným v bode 8 vyššie (EU:T:2011:345).

- 167 V prvom rade v tejto súvislosti, ako to už Komisia konštatovala v odôvodnení 317 rozhodnutia z roku 2007, existencia spoločnej dohody a najmä mechanizmu oznamovania a zahrňovania projektov do kvóty znamená, že európski výrobcovia vnímali japonských výrobcov ako potenciálne dôveryhodných konkurentov bez ohľadu na určité objektívne prekážky vstupu na trh, ktorých existenciu Komisia nespochybňuje. Keby to tak nebolo, spoločná dohoda by nebola uzatvorená a dodržiavaná európskymi výrobcami, pre ktorých znamenala stratu podielu na projektoch RIP mimo EHP. Keďže európski výrobcovia dokázali z dôvodu svojho výsadného postavenia v Európe zvlášť dobre posúdiť situáciu v EHP, prijatie spoločnej dohody z ich strany predstavuje argument, ktorý vážne spochybňuje hodnovernosť argumentácie žalobkyne (pozri analogicky rozsudok z 12. júla 2011, Hitachi a i./Komisia, T-112/07, Zb., EU:T:2011:342, bod 319).
- 168 Po druhé treba poukázať na to, že externé správy predložené žalobkyňou boli vypracované pre osobitné potreby obhajoby v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia z roku 2007. Ako uvádza Komisia v odôvodnení 318 rozhodnutia z roku 2007, správy boli vypracované všeobecne a neuvádza sa v nich, že by žalobkyňa diskutovala o uskutočniteľnosti alebo obchodnej vhodnosti vstupu na trh EHP.
- 169 Okrem toho, pokiaľ ide o ekonomickú správu, treba uviesť, že niektoré predložené tvrdenia sú založené na rozdieloch existujúcich medzi vnútroštátnymi trhmi v Európe, alebo na uprednostňovaní dodávateľa už namontovaného zariadenia. Prinajmenšom pokiaľ ide o iné krajiny než domovské, však rozdiely medzi vnútroštátnymi trhmi ovplyvňovali aj európskych výrobcov, z čoho vyplýva, že japonskí výrobcovia neboli a *priori* v tejto súvislosti znevýhodňovaní. Rovnako uspokojivý predchádzajúci vzťah s dodávateľom má tendenciu znevýhodňovať všetkých ďalších dodávateľov bez ohľadu na to, či sú európski alebo japonskí (pozri analogicky rozsudok Hitachi a i./Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, EU:T:2011:342, bod 323).
- 170 Okrem toho niektoré tvrdenia uvedené v ekonomickej správe nie sú presvedčivé.
- 171 Pokiaľ ide o inštitucionálne prekážky uvedené v bode 3 uvedenej správy, samotní autori pripúšťajú, že ich význam sa od roku 1996 znížil.
- 172 Pokiaľ ide o analýzu nákladov týkajúcich sa výroby uvedenú v bode 4.1 ekonomickej správy, autori sa v prípade nákladov na prácu opierajú o „priemerný rozdiel“ za obdobie od roku 1980 do roku 2003. Tento nadmerne zovšeobecňujúci prístup zahŕňa do výpočtu údaje za roky, ktoré nie sú relevantné a, čo je ešte dôležitejšie, zahmlieva skutočnosť, že rozdiel bol oveľa menší počas určitých období, a najmä medzi rokmi 1996 a 2003, ako vyplýva zo schémy č. 4 na strane 15 ekonomickej správy. Takisto pokiaľ ide o náklady na oceľ, údaje uvedené v tabuľke č. 4 na strane 16 ekonomickej správy, podľa ktorých cena v Japonsku bola nižšia o 3 % medzi rokmi 1997 a 2004, protirečia konštatovaniu autorov, nachádzajúcemu sa na tej istej strane, podľa ktorého „Japonsko nemá výhodu alebo nevýhodu, pokiaľ ide o oceľ“. V dôsledku toho rozdiel v nákladoch na výrobu vo výške 22 %, uvedený v tabuľke č. 5 ekonomickej správy, nie je dôveryhodný, najmä pokiaľ ide o druhú polovicu obdobia porušenia.
- 173 Pokiaľ ide o technickú správu, jej autor pracoval so žalobkyňou na dvoch projektoch v minulosti, čo prispieva v určitej miere k spochybneniu jeho nezávislosti. Ďalej sa zdá, že predmetný expert má priame podrobné poznatky len v súvislosti s trhom Spojeného kráľovstva a jeho závery týkajúce sa ostatných krajín EHP sa zakladajú na informáciách poskytnutých inými osobami aktívnymi v danom odvetví, ako vyplýva z bodov 1, 20, 22 a 31 technickej správy. Okrem toho niektoré z týchto záverov, uvedených v bodoch 4, 5, 31 a 32 technickej správy, sa netýkajú technickej oblasti alebo sú formulované nekategoricky, ba dokonca obzvlášť obozretným spôsobom.
- 174 V konečnom dôsledku však technická správa konštatuje dve ťažkosti technickej povahy, ktoré sú a *priori* relevantné, teda jednak čiastočnú nezlučiteľnosť sortimentu RIP žalobkyne s parametrami vyžadovanými európskymi zákazníkmi, na ktorú poukazujú body 29 a 30 technickej správy, a jednak potrebu vykonať dodatočné testy v nezávislom laboratóriu, všeobecne uznávanom európskymi zákazníkmi, ktorá sa uvádza v bode 28 technickej správy. Samotný autor technickej správy však

v bode 30 tejto správy pripúšťa, že žalobkyňa mohla vytvoriť výrobky pre európsky trh. Jeho jediná kritická poznámka v tejto súvislosti sa týkala nákladov na takúto transakciu, čo je však už úvaha presahujúca kontext technickej správy, a teda oblasti znaleckého posudzovania jej autora.

- 175 Okrem toho v rozsudku Hitachi a i./Komisia, už citovanom v bode 167 vyššie (EU:T:2011:342), Všeobecný súd už v tejto súvislosti konštatoval, že japonský výrobca, ktorý chce vstúpiť na trh EHP, musí predmetný výrobok prispôbiť platným normám vyplývajúcim zo štandardov vymedzených Medzinárodnou elektronickou komisiou, uskutočniť určitý počet skúšok zhody a získať príslušné certifikáty. Žalobkyňa však nespochybňuje, že japonskí výrobcovia boli v minulosti schopní splniť tieto formálne náležitosti, keď z času na čas predávali výrobky RIP v EHP a častejšie na iných územiach, na ktorých rovnako platia štandardy vymedzené Medzinárodnou elektronickou komisiou (pozri analogicky rozsudok Hitachi a i./Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, EU:T:2011:342, bod 321).
- 176 Technická správa odkazuje aj na dodatočné technické požiadavky a zvyklosti platné v niektorých krajinách západnej Európy. Prinajmenšom pokiaľ ide o iné krajiny než domovské, takéto požiadavky sa vzťahujú na všetkých potenciálnych dodávateľov bez ohľadu na to, či sú európski alebo japonskí (pozri analogicky rozsudok Hitachi a i./Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, EU:T:2011:342, bod 322).
- 177 To isté platí vo vzťahu k údajnému uprednostňovaniu vnútroštátnych výrobcov, ktoré sa uvádza v bodoch 26 a 29 technickej správy, keďže z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajinami EHP inými než domovské krajiny boli len tie krajiny, v ktorých neboli dôveryhodní vnútroštátni dodávatelia. Takéto odôvodnenie je uplatniteľné a *fortiori* vo vzťahu k údajnému uprednostňovaniu dodávateľa už namontovaného zariadenia uvedenému v bodoch 26, 28 a 31 technickej správy z dôvodov uvedených v bode 169 vyššie.
- 178 Okrem toho z technickej správy vyplýva, že prekážky vstupu, ktoré sú tu opísané, sa väčšinou od druhej polovice 90. rokov postupne znižovali.
- 179 Na účely vyvodenia záveru z preskúmania dvoch správ je potrebné uviesť, že ich dôkaznú silu spochybňuje aj skutočná situácia na trhu. Ako totiž už bolo uvedené v bode 175 vyššie a ako tiež vyplýva z odôvodnenia 316 rozhodnutia z roku 2007, japonskí výrobcovia, vrátane žalobkyne, boli schopní počas obdobia porušenia z času na čas vykonávať predaje RIP v EHP, ako aj častejšie predaje vo zvyšnej časti Európy a v oblasti Stredomoria. V relevantnom období tak boli schopní prekonávať prekážky obdobné prekážkam, ktoré v prejednávacom prípade uvádza žalobkyňa.
- 180 V treťom rade treba poznamenať, že dlhodobá existencia spoločnej dohody a z nej vyplývajúca neprítomnosť japonských výrobcov na trhu EHP mohla umelo posilniť niektoré prekážky vstupu, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, najmä prekážky súvisiace s prijatím japonských dodávateľov európskymi zákazníkmi. Nemožno pripustiť, aby žalobkyňa na základe dôsledkov fungovania porušenia, na ktorom sa podieľala, žiadala o zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená práve za toto porušenie (pozri analogicky rozsudok Hitachi a i./Komisia, už citovaný v bode 167 vyššie, EU:T:2011:342, bod 327).
- 181 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne nepodložila svoje tvrdenie, podľa ktorého jej účasť na porušení nemohla spôsobiť škodu hospodárskej súťaži v EHP. Za týchto okolností sa Komisii nemôže vytýkať, že uvedené tvrdenie nezohľadnila pri výpočte výšky pokuty žalobkyne.
- 182 V dôsledku toho treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o výpočet koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku

- 183 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu proporcionality pri výpočte koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, ktorý sa na ňu uplatnil.
- 184 V tejto súvislosti žalobkyňa pripomína, že hranice stanovené na rozdelenie účastníkov kartelu do kategórií, aby sa určili koeficienty na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, mali byť vymedzené koherentným a objektívnym spôsobom. Domnieva sa, že nemala byť sama zaradená do tretej kategórie s koeficientom na dosiahnutie odstrašujúceho účinku 1,5, ale do tej istej kategórie ako ABB s koeficientom 1,25.
- 185 Na jednej strane je totiž rozdiel medzi jej obratom a obratom ABB porovnateľný s rozdielom medzi obratmi spoločností Siemens a Hitachi, ktoré boli obidve zaradené do prvej kategórie s koeficientom na dosiahnutie odstrašujúceho účinku 2,5.
- 186 Na druhej strane boli rozdiely medzi obratmi podnikov patriacich do prvej a druhej kategórie, ako aj podnikov patriacich do druhej a tretej kategórie značne vyššie ako rozdiel medzi obratmi žalobkyne a spoločnosti ABB.
- 187 V tomto kontexte Komisia nepredložila objektívne odôvodnenie svojho prístupu, čím porušila zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality. V dôsledku toho sa žalobkyňa domnieva, že Všeobecný súd má na ňu uplatniť multiplikátor na účely odstrašujúceho účinku 1,25 tak ako v rozsudku Tokai Carbon a i./Komisia, už citovanom v bode 66 vyššie (EU:T:2004:118).
- 188 Komisia spochybňuje dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 189 V tejto súvislosti z bodu 320 rozsudku Siemens/Komisia, už citovaného v bode 70 vyššie (EU:T:2011:68), vyplýva, že koeficienty na dosiahnutie odstrašujúceho účinku určené v rozhodnutí z roku 2007, na ktoré odkazujú odôvodnenia 70 a 71 napadnutého rozhodnutia, sú proporcionálne pre všetky dotknuté podniky s výnimkou spoločnosti Siemens, v prípade ktorej je úmera klesajúca, keďže sa v jej prípade uplatnil rovnaký koeficient ako v prípade spoločnosti Hitachi, hoci jej celosvetový obrat za rok 2005 bol viac ako o 6 miliárd eur vyšší ako obrat spoločnosti Hitachi.
- 190 Podľa toho istého bodu 320 rozsudku Siemens/Komisia, už citovaného v bode 70 vyššie (EU:T:2011:68), taký vzťah proporcionality vyhovuje požiadavkám uvedeným v bode 338 rozsudku z 5. apríla 2006, Degussa/Komisia (T-279/02, Zb., EU:T:2006:103), podľa ktorého na účely stanovenia koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku musí byť kategorizácia podnikov v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania objektívne odôvodnená.
- 191 Takisto v bode 322 rozsudku Siemens/Komisia, už citovaného v bode 70 vyššie (EU:T:2011:68), Všeobecný súd odmietol ako neúčinný odkaz žalobkyne v danom prípade na rozsudok Tokai Carbon a i./Komisia, už citovaný v bode 66 vyššie (EU:T:2004:118), keďže tento posledný uvedený rozsudok bol vydaný za odlišných skutkových okolností.
- 192 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku vzťahujúci sa na žalobkyňu bol stanovený objektívne odôvodnenou metódou, najmä pokiaľ ide o voľbu Komisie umiestniť ju do odlišnej kategórie, a nie zaradiť ju do tej istej kategórie ako ABB.
- 193 V dôsledku toho treba zamietnuť výhradu založenú na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality.

- 194 Keďže sa so žalobkyňou nezaobchádzalo tak, že by to predstavovalo porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, Komisia nebola povinná poskytnúť osobitné odôvodnenie týkajúce sa stanovenia koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku, vzťahujúceho sa na žalobkyňu.
- 195 Nakoniec, ako už bolo uvedené v bode 70 vyššie, z bodov 310 až 317 rozsudku z 3. marca 2011, Siemens/Komisia, už citovaného v bode 70 vyššie (EU:T:2011:68), vyplýva, že v odôvodnení 491 rozhodnutia z roku 2007 Komisia z právneho hľadiska dostatočne uviedla skutočnosti zohľadnené na účely zvýšenia východiskovej sumy pokuty na dosiahnutie odstrašujúceho účinku. Keďže je toto konštatovanie uplatniteľné na koeficient na dosiahnutie odstrašujúceho účinku uložený žalobkyni v napadnutom rozhodnutí, treba dospieť k záveru, že žalobkyňa mala možnosť oboznámiť sa s odôvodnením tohto zvýšenia, pokiaľ ide o východiskovú sumu jej pokuty, a uplatniť svoje práva, a že Všeobecný súd mal možnosť vykonať svoju právomoc preskúmania.
- 196 Preto treba v každom prípade zamietnuť výhradu založenú na porušení povinnosti odôvodnenia, ako aj druhý žalobný dôvod ako celok.
- 197 Keďže boli všetky žalobné dôvody uvádzané na podporu hlavného žalobného návrhu zamietnuté, treba ho zamietnuť ako celok.

O subsidiárnom návrhu na zníženie výšky pokuty

- 198 Žalobkyňa subsidiárne navrhuje, aby Všeobecný súd zmenil článok 1 napadnutého rozhodnutia tak, aby zrušil pokutu, alebo, ak nie, tak znížil výšku pokuty, ktorá jej bola uložená.
- 199 V tejto súvislosti treba uviesť, že subsidiárny návrh nie je podporený inými dôvodmi alebo tvrdeniami, ako sú tie, ktoré sú uvádzané na podporu hlavného žalobného návrhu. Preto vzhľadom na vyššie uvedené úvahy a neexistenciu iných prvkov v danom prípade, ktoré by mohli viesť k zrušeniu pokuty, alebo ak nie, tak k zníženiu výšky pokuty, ktorá bola uložená žalobkyni, nie je dôvodné v rámci výkonu neobmedzenej právomoci Všeobecného súdu vyhovieť subsidiárnemu žalobnému návrhu.
- 200 V dôsledku toho treba zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 201 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Mitsubishi Electric Corp. je povinná nahradiť trovy konania.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. januára 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	1
Konanie a návrhy účastníkov konania	4
Právny stav	5
O hlavnom návrhu, ktorého cieľom je zrušenie napadnutého rozhodnutia	5
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady riadnej správy vecí verejných a práva žalobkyne na obhajobu	5
– O výhradách týkajúcich sa porušenia práva žalobkyne na obhajobu	6
– O výhradách týkajúcich sa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia	8
O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o stanovenie podielu na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba	10
O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na obhajobu, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyňi za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D	12
O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o spôsob priradenia východiskovej sumy žalobkyňi za obdobie pred založením spoločnosti TM T&D	13
O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality pri stanovovaní podielov na východiskovej sume spoločnosti TM T&D, ktorá sa má rozdeliť medzi žalobkyňu a spoločnosť Toshiba	16
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality, pokiaľ ide o to, že Komisia vypočítala výšku pokuty žalobkyne rovnakým spôsobom ako výšku pokút európskych výrobcov	18
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na tvrdení, že Komisia sa dopustila chyby, keď nezohľadnila technické a ekonomické dôkazy pri určovaní vplyvu správania žalobkyne a pri výpočte výšky jej pokuty	20
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady rovnosti zaobchádzania a zásady proporcionality, pokiaľ ide o výpočet koeficientu na dosiahnutie odstrašujúceho účinku	23
O subsidiárnom návrhu na zníženie výšky pokuty	24
O trovách	24